

Bruxelles, 24. svibnja 2018.
(OR. en)

9236/18

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0359 (COD)**

JAI 488
JUSTCIV 121
EJUSTICE 61
ECOFIN 478
COMPET 359
EMPL 232
SOC 295
CODEC 827

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	8830/18 + ADD1
Br. dok. Kom.:	14875/16
Predmet:	Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o okvirima za preventivno restrukturiranje, pružanju druge prilike i mjerama za povećanje učinkovitosti restrukturiranja i postupaka u pogledu nesolventnosti i razrješenja te izmjeni Direktive 2012/30/EU – djelomičan opći pristup

I. UVOD

Komisija je dopisom od 23. studenoga 2016. Vijeću i Europskom parlamentu prosljedila Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o okvirima za preventivno restrukturiranje, pružanju druge prilike i mjerama za povećanje učinkovitosti restrukturiranja i postupaka u pogledu nesolventnosti i razrješenja te izmjeni Direktive 2012/30/EU („predložena direktiva o nesolventnosti”).

Prijedlog se temelji na člancima 53. i 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i na njega se stoga primjenjuje redovni zakonodavni postupak.

Prijedlog je ključan doprinos u okviru plana za uniju tržišta kapitala i strategije jedinstvenog tržišta. Cilj prijedloga jest smanjenje najvažnijih prepreka slobodnom protoku kapitala koje proizlaze iz razlika u okvirima za restrukturiranje i nesolventnost država članica te osiguravanje pristupa učinkovitim postupcima preventivnog restrukturiranja i druge prilike održivim društvima i poduzetnicima u financijskim poteškoćama, uz istodobnu zaštitu legitimnih interesa vjerovnika.

Prema Komisijinu obrazloženju prijedlogom se nastoji postići ravnoteža između postojećih različitih interesa, dužnika, vjerovnika, zaposlenika i društva u cjelini, omogućavajući državama članicama određeni stupanj fleksibilnosti pri provedbi direktive u nacionalnom pravu.

U kontekstu rada Komisije u području bankovne unije, prijedlogom se ujedno nastoji doprinijeti sprečavanju akumulacije loših kredita.

Bugarsko predsjedništvo uvrstilo je predmet u glavne zakonodavne prioritete.

Nadovezujući se na ishode rasprava o politikama u okviru Vijeća u lipnju 2017. (dok. 9316/17) i prosincu 2017. (dok. 15201/17) Radna skupina za građansko pravo (nesolventnost) intenzivnim je tempom nastavila vijećanja o predloženoj direktivi.

Tijekom vijećanja bugarsko predsjedništvo usredotočilo se na traženje pravog kompromisa u vezi s glavom III. (razrješenje od duga i zabrana), glavom IV. (mjere za povećanje učinkovitosti postupaka u vezi s restrukturiranjem, nesolventnosti i razrješenjem od duga) i glavom V. (praćenje postupaka u vezi s restrukturiranjem, nesolventnosti i razrješenjem od duga).

S obzirom na znatan napredak ostvaren u okviru rasprava Radne skupine za građansko pravo (nesolventnost), predsjedništvo smatra da se može postići djelomičan opći pristup o tekstu članaka u vezi s glavom III., IV. i V. i nizu uvodnih izjava predložene direktive. Definicije koje se odnose na te glave, odnosno „poduzetnik” i „potpuno razrješenje od duga”, također su uključene u kompromisni tekst o tim glavama.

Preostale glave (I., II. i VI.) i preostale uvodne izjave bit će predmet daljnjih rasprava na tehničkoj razini u kasnijoj fazi.

Coreper je 23. svibnja 2018. izrazio opću potporu kompromisu koji je predstavilo predsjedništvo, čiji su glavni elementi opisani u Prilogu ovoj napomeni, i odlučio kompromisni paket kako je naveden u Dodatku 1. ovoj napomeni podnijeti Vijeću kako bi se odobrio kao djelomičan opći pristup o glavama III., IV. i V. prijedloga.

Europski parlament raspravlja o tom predmetu u okviru Odbora JURI. O nacrtu izvješća u Odboru vjerojatno će se glasovati u srpnju 2018.

II. ZAKLJUČAK

Imajući na umu važnost održavanja te osjetljive ravnoteže, Coreper se poziva da:

- (a) kao kompromisni paket odobri Nacrt djelomična općeg pristupa o glavama III., IV. i V. prijedloga kako je utvrđen u Dopuni 1. ovoj napomeni,
- (b) primi na znanje da će preostale glave I., II. i VI. biti predmet daljnje rasprave na tehničkoj razini te će se podnijeti Vijeću na odobrenje kao opći pristup u kasnijoj fazi.

GLAVNI ELEMENTI KOMPROMISNOG PAKETA

A. Razrješenje od duga

(a) Pristup razrješenju

Države članice općenito su se od samog početka pregovora slagale s načelom da bi poštenom poduzetniku koji je postao nesolventan trebalo pružiti drugu priliku razrješenjem od njegovih dugova nakon isteka određenog razdoblja. Brojne države članice smatrale su da bi poduzetnika prvo trebalo proglasiti nesolventnim kako bi imao pravo na takvo razrješenje. Te države članice nisu željele biti dužne poduzetniku pružiti mogućnost dobivanja potpuna razrješenja od dugova u slučaju da je prezadužen, no još nije nesolventan.

S obzirom na navedeno, kompromisnim paketom od država članica zahtijeva se da predvide barem jedan postupak koji dovodi do razrješenja od dugova za nesolventnog poduzetnika, ali se istodobno državama članicama dopušta da tumače pojam nesolventnosti na temelju nacionalnog prava. Tim nacionalnim tumačenjem može se potom obuhvatiti načelo prezaduženosti. S druge strane, državama članicama bit će omogućeno i da zahtijevaju prestanak aktivnosti na koju se dugovi odnose.

(b) Razdoblje razrješenja

Države članice imale su različita mišljenja o duljini razdoblja prije potpunog razrješenja dužnika od dugova te o trenutku u kojem bi to razdoblje trebalo početi. Dok se veliki broj država članica složio s maksimalnim trajanjem tog razdoblja od tri godine, kako je predložila Komisija, druga je skupina smatrala da je to prekratko.

Kako bi se pronašao kompromis među suprotnim stajalištima, u kompromisnom tekstu utvrđeno je opće pravilo da bi razdoblje razrješenja trebalo trajati najviše tri godine. Međutim, u tekstu se državama članicama pruža niz mogućnosti da u svojem nacionalnom pravu utvrde slučajeve u kojima je pristup postupku razrješenja ograničen, u kojima se razdoblje može produljiti ili razrješenje opozvati. U okviru svojeg nacionalnog prava države članice mogu i izuzeti određene vrste dugova.

(c) Početak razdoblja razrješenja

Početak razdoblja razrješenja pokazao se važnim elementom u raspravama, s obzirom na to da u državama članicama postoje razni postupci nesolventnosti i restrukturiranja. Iako je Komisija predložila napraviti razliku između postupka koji dovodi do likvidacije imovine poduzetnika i postupaka u koje je uključen plan otplate, brojne države članice istaknule su da neki njihovi postupci uključuju i likvidaciju i plan otplate.

U kompromisnom tekstu nastoje se osigurati ravnopravni uvjeti za sve vrste postupaka: predviđaju se mogućnosti za države članice čiji postupci uključuju plan otplate, prodaju imovine ili oboje te se državama članicama omogućuje da pri provedbi odredaba slobodno izaberu jednu od tih opcija.

B. Mjere za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i razrješenje od duga

(a) Pravosudna i upravna tijela

Države članice istaknule su od samog početka pregovora da bi direktiva trebala biti usklađena s načelom postupovne autonomije država članica. Uređenje pravosuđa važna je sastavnica te postupovne autonomije. S druge strane, postoji jasna gospodarska potreba da se postupci u slučaju nesolventnosti rješavaju učinkovito i da se njima bave prikladno osposobljeni suci koji imaju potrebno stručno znanje.

Uzimajući u obzir političku osjetljivost uređenja pravosuđa određene države članice, kompromisni tekst ograničen je na pristup temeljen na načelima, kojim se zahtijeva da su članovi pravosudnih i upravnih tijela koji se bave postupcima restrukturiranja, nesolventnosti i razrješenja od duga prikladno osposobljeni te da raspolažu potrebnim stručnim znanjem. U njemu se ujedno zahtijeva da se postupak vodi na učinkovit način. Međutim, državama članicama ostavlja se široko diskrecijsko pravo pri tumačenju načina provedbe tih odredaba.

(b) Upravitelji u području restrukturiranja, nesolventnosti i razrješenja od duga

Tijekom pregovora, države članice navele su gotovo jednoglasno da su zahtjevi za imenovanje, odabir i nadzor upravitelja te plaćanje njihovih naknada u području restrukturiranja, nesolventnosti i razrješenja od duga u prijedlogu Komisije previše deskriptivni. U pogledu odredaba u vezi s učinkovitošću pravosudnih i upravnih tijela, države članice zahtijevale su pristup koji će se više temeljiti na načelima.

U kompromisnom tekstu odredbe su se stoga pojednostavnile te se uveo niz općih načela koje države članice u svojim pravnim sustavima moraju pratiti u pogledu imenovanja, odabira i nadzora upravitelja te plaćanja njihovih naknada. Tim odredbama obuhvaćeni su zahtjevi u pogledu osposobljavanja i stručnog znanja upravitelja, kao i zahtjevi u pogledu kriterija prihvatljivosti za imenovanje upravitelja u određenom slučaju. U tekstu se ujedno od država članica zahtijeva da uspostave učinkovite mjere za odgovornost upravitelja koji ne ispunjavaju svoje dužnosti. Državama članicama je pak dopušteno široko diskrecijsko pravo pri tumačenju načina provedbe tih odredaba.

(c) Uporaba elektroničkih sredstava komunikacije

Iako se države članice općenito slažu s načelom da bi strankama u postupku trebalo biti omogućeno da određene korake u postupku obave digitalnim putem, velik broj njih upozorio je na to da bi za uvođenje elektroničkog sustava koji dobro funkcionira bilo potrebno dosta vremena i da bi to znatno utjecalo na nacionalne proračune. Iako su u nekim zemljama poduzeti koraci za digitalizaciju postupaka, velika skupina država članica zatražila je dulje razdoblje za provedbu te odredbe te da se broj dotičnih postupovnih radnji ograniči na one koje se mogu provesti u razumnom roku i one koje se konkretno odnose na postupke u pogledu restrukturiranja, nesolventnosti i razrješenja od dugova.

Iako se kompromisnim tekstom od država članica i dalje zahtijeva da omoguće poduzimanje određenih postupovnih koraka digitalnim putem, odredba je ograničena na postupovne radnje koje se razumno mogu postići u određenom roku. Provedbeno razdoblje te odredbe također je produljeno s tri na pet godina općenito te na sedam godina za podnošenje osporavanja i žalbi.

C. Praćenje postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i razrješenje od duga

Iako su se države članice složile s načelom da su pouzdani i usporedivi podaci korisni za praćenje učinkovitosti nacionalnih postupaka u slučaju nesolventnosti i postupaka restrukturiranja i za ukazivanje na područja u kojima bi bilo potrebno djelovati, većina država članica navela je da su podaci zatraženi u prijedlogu Komisije previše deskriptivni, da bi ih bilo dosta teško objediniti i da ne bi bili usporedivi. Države članice stoga su se dogovorile da je potrebno da se odredba ograniči na niz ključnih podataka, čime bi se Komisiji omogućila ekstrapolacija relevantnih informacija.

Kompromisnim tekstom stoga se odredba pojednostavnjuje, a količina podataka koje države članice trebaju pružiti ograničava na ono što one smatraju izvedivim.